

at Indtægten virkelig kom Staten tilgode, navnlig naar Borgerne skulde kunne faae Stempleet paafat rundt om i Landet. Der er naturligviis nu etableret en Control ved det Regnskab, der holdes over det Antal Nummere, der tilstilles Forhandlerne, og dem der leveres tilbage, og denne Control forekommer det mig vanskeligt vil kunne opnaaes, naar man skal gaae frem paa anden Maade. Forøvrigt maa det vel bemærkes, at heri Kjøbenhavn, hvor Verelomsætningen er af et saa stort Omfang, blive Bøxerne stemplede paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand antydede. Jeg har iøvrigt kun for ganske faa Uger siden overtaget denne Branche, og da jeg kun staaer her som interimistisk fungerende Indenrigsminister, saa vilde det være for meget at forlange af mig, at jeg skulde paatage mig at udføre Forandringen. Imidlertid har jeg længe erkjendt, at det var ønskeligt, at nogle af de attraaede Forandringer i disse Bestemmelser indtræde. Men jeg tvivler heller ikke paa, at det Samme da vil komme til at gjælde her som overalt, at om en ældre Skat end ikke er hensigtsmæssig i det Hele, saa har den dog det store Fortrin, at den er en bestaaende Skat, og hvorledes man end indretter det med den nye Skat, man vil sætte iftedetfor, saa vil den altid faare mange nye Interesser. Dette gjør altid Indførelsen af nye Statter mislig.

Den ærede Rigsdagsmand spurgte mig, om jeg vilde meddele Noget angaaende den islandiske og færøiske Handel. Vel hører Island og Færøerne ikke længere ind under mit Ministerium; men, da jeg saa ganske nylig har afleveret disse Gjenstande, og der er et

Par Bemærkninger, jeg kan meddele Forsamlingen derom, og som maaskee have Interesse, saa skal jeg med største Fornøjelse gjøre det. Hvad angaaer den islandiske Handel, saa har der foreligget Indenrigsministeriet Beretning om, at Frihandelen meget lidet er bleven benyttet. Der kom navnlig Bøggjæring fra Amtmanden over Sinder Amt paa Island, om at der fra Regeringens Side, maatte træffes Foranstaltning til at skaffe Indvaanerne Korn, da disse ikke havde forsynet sig dermed, fordi de havde ventet, at der skulde komme flere fremmede Skibe med denne Artikel. Da det var et temmelig løst henkastet Andragende, svarede Ministeriet, at det ikke kunde indlade sig herpaa; Islænderne havde jo netop faaet Frihandel for at staae paa deres egne Been og det havde været bejendtgjort et Aar forud, at den vilde indtræde; i alt Fald maatte der foreligge ganske andre Data, inden man skred til en Indblanding. Nu viste det sig ogsaa, at der omtrent paa samme Tid, da det blev bejendtgjort, at der kunde erholdes gode Priser oppe paa Island — Fiskefangsten havde nemlig været meget stor deroppe — sendte Kjøbmænd herfra Kornladninger derop, og der er ikke siden derfra hørt nogen videre Klage over Mangel paa Korn. Der er imidlertid et Andragende inde for Ministeriet, hvori der anholdes om at lette Forbindelsen ved forandrede Bestemmelser om Skibspapirerne, og det er i det Hele at vente, at den frie Handel efterhaanden vil komme. Der har viist sig nogen Mislighed med Hensyn til Angivelserne af de fremmede Skibes Læstedrægtighed, men ogsaa dette vil blive ordnet.